

ANUL I.
Nrul
28—29.

SIBIU,
la 20 Iulie
1930.

Supliment la foia „LUMINA SATELOR“ | Un număr din foia aceasta costă: Lei 2·50 | Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

Secerisul.

„Si zicea Isus: aşa este împărația lui Dumnezeu în ce chip aruncă omul sămânța în pământ... și sămânța răsare și crește cum nu știe el. Că pământul rodește din sine întâi iarbă, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic. Iar când se coace rodul, îndată trimită secera că a sosit secerisul“ (Marcu 4, 26-29).

Minunată asămănare și învățătură, în special pentru lumea plugarilor. Plugăria este și ea o evanghelie deschisă.

Sămânța mai întâi încolțește. Grâul răsărit, trebuie apoi să crească; e lege să crească. El nu poate sta pe loc, ori crește, ori se prăpădește. Așa și noi, trebuie să creștem în viața cea sufletească. O trezire din păcate fără creștere în Domnul și în tainele măntuirii sufletești năjunge nimic.

Tainică este și creșterea seminței; ea își înfige mai întâi rădăcinile în pământ și apoi soarbe darurile cerului de sus: ploaie, căldură și lumină. Tot așa de tainică este și creșterea noastră în cele sufletești. Mai întâi grăunțul credinței trebuie să pătrundă în adâncimile vieții noastre și apoi viața noastră și sufletul nostru să stea vecinic sub

revărsarea darurilor de sus: sub ploaia, căldura și lumina harului și darului Duhului Sfânt. Grăunțul rodește mai întâi iarbă, apoi spic și pe urmă grâu deplin în spic. Însă vai, atâtă creștini rămân numai la iarbă și spică de vorbe frumoase, de forme goale, dar roade de fapte bune n'aduc. Toată viața noastră cea sufletească n'are nici un preț dacă n'ajunge până la grâu deplin în spic: la roadă de fapte bune.

A început secerisul holdelor. Adăji aminte, iubite cetitorule secerător de cuvintele Mântuitorului: »Iar când se coace rodul, îndată trimită secera că a sosit secerisul« (Mateiu 4, 29). Ceeace se întâmplă cu holda ta, se va întâmpla și cu tine. Când va sosi timpul secerisului, timpul morții tale, Domnul »va trimite îndată slugile sale să strângă roadele« (Mateiu 21, 34). »Alege-ți neghina și o aruncați în foc — va zice Domnul — iar grâul îl strângă în hambarul Meu« (Mateiu 13, 30). Oare în ogorul vieții tale ce va afla, grâu sau neghina?

»Ferică de celce merge la groapă cu grâul cel copt care la vremea sa s'au secerat« (Iob. 5, 25).

Ne predică și firea (natura).

De câte ori am zăbovit pe marginea unui lac mi-a isbit atenția floarea de nufăr, ce atârnă ca o candelă pe luciul apelor. Floarea astă își are rădăcina înfiptă în mal, în necurătenii. Si totuși ce arată ea oamenilor și lui Dumnezeu? Numai ceia ce poate fi o binecuvântare pentru toți! De ne-am întrebat de câte ori a înflorit pe fața noastră un zâmbet de voioșie, de măngăere, pentru semenii mult mai necăjiți de căt noi, n'am putea de căt să plecăm rușinați fruntea în fața nuferilor de pe lacuri!

Să ne amintim de bobul de grâu. El se dăruiește pământului în care putrezeste. Dar din jertfa astă răsare spicul plin al veșniciei. Nu știu cine a avut odată minunata inspirație să pună două boabe de grâu să-și vorbească. Unul spunea celuilalt: vreau să mă crăci stând în hambarul stăpânului fără nici o grija. Iar tovarășul îi răspundeau: eu abia aştept să mă pună semănătorul în traistă și să mă arunce pe ogor. Peste puțină vreme cel din hambar... fusese mâncat de șoareci iar cel din ogor odrăslise viață nouă!

Pilda bobului de grâu ne dă cea mai minunată icoană a evenimentului unic: răstignirea și învierea măntu-

torului. În jertfa unui bob de grâu e toată taina suferinței creațoare, toată taina vieței veșnice! Există neapărat Vinerea pătimirii, dar există și Duminica învierii. Căci nici o lespede de mormânt nu-i destul de grea pentru a opri biruința binelui, biruința omeniei.

Un mare iubitor de lucruri rare, a cărui casă a devenit un muzeu, mi-a arătat într-o zi o scoică mare, minunat sculptată de natură, pe care o aduse din Marea Tirineană. Când am dus-o la ureche, m'am trezit pe malul mării. Întreaga simfonie a valurilor din care scoica fusese desprinsă, cândva, era cantică sublim! Scoica aceasta, ai zice o piatră moartă de cănd lumea purta în ea efigia vieții ce a însoțit-o cândva, chemând parță la meditație și reculegere, pe omul în care să se audă ecourile dumnezei din care s'a desprins odinioară.

Pildele acestea pot spori la infinit. N'am trecut prin fața conștiinței cititorilor decât foarte puține. Fie care din ele ne ține o predică puternică de chemare la Dumnezeu... un fragment din predica de umanizare pe care o ținea Isus noroadelor pe muntele fericirilor.

I. Gr. Oprișan.

Infrățirea satelor prin Oastea Domnului.

O măreață serbare a Oastei Domnului la Jidovini—Bănat.

Cucernice Părinte! Oastea Domnului din Șoșdea — la dorință Părintelui Gheorghe Agârlaciu și a bunilor lui fii sufletești a făcut o serbare în com. Jidovini, jud. Timiș. Poporul îndată ce a auzit de sosirea noastră, a grăbit cu mic cu mare la biserică, unde s'a făcut sf. Vecernie de către Pă. Agârlaciu al locului și Părintele Bohariu din Șoșdea.

Dela biserică am trecut cu toți la școală primă de peste drum — care în scurtă vreme se umple de lume.

A urmat un program bogat. Începem cu cântarea: »Împărate ceresc«, după care Părintele Bohariu rostește — în genunchi cu tot poporul o rugăciune de deschidere a adunării și tine apoi o pătrunzătoare predică despre pocăință și rosturile Oastei Domnului, măneacând dela (Luca 13 v. 3). »De nu vă veți pocăi, toți veți pieri«. Urmează cântări bisericesti și de ale oastei precum și alte vorbiri și declamări. Au vorbit bine ostasii I. Stoica — primul, V. Jurca — lăcrămănd — și Gh. Lăpădat, iar micuții Ionel Sturza și Măriuță Ștefan cu poezile declamate au stors lacrimi din ochii ascultătorilor. Înălțătoare de inimi au fost și cântările bărbătilor și femeilor credincioase din Jidovini și Părintele Gheorghe se poate felicita, că are astfel de elemente, cu cari se poate pune cu folos în slujba Domnului.

De față fiind și câțiva baptiști, Părintele Bohariu i-a provocat la luptă dreaptă pe

față, au fost combătuți de preoți și de frațele ostaș din Vasilea, Lucaciul Nicolae cântând apoi ostașii cântarea: »Credința noastră n'o schimbăm«. Un bătrân baptist a declarat cu glas tare că-i place foarte ce auzit.

De încheiere Părintele Agârlaciu mulțumește fraților din Șoșdea pentru osteala și bucuria ce au făcut-o, arătându-i pildă pentru poporul său de-a urma și astfel a se înțința și la Jidovini o frumoasă Oaste a Domnului. A vorbit Pă. Gheorghe cu inimă și a mișcat inimi, dovedind că are dar de care înțelege să se folosească ca Păstor sufletesc. Este unul dintre preoții noștri mai tineri din jur, de care legăm frumoase nădejdi pentru lucru Domnului, a fost sărat de către Părintele Bohariu la stârșitul vorbirei.

Timpul a trecut așa de repede încât și după ce am ieșit din școală, frații din Jidovini au insistat să mai audă — și în stradă — frumoasele cântări dela Șoșdea, cu cari ne-am despărțit — salutându-ne în Domnul după o petrecere duhovnicească de peste trei ore.

Suntem informați că au început deja inscrierile fraților Jidovineni în Oastea Domnului. Dumnezeu Atotputernicul să binecuvinteze și să încununeze munca noastră cu succes și bogat rod duhovnicesc, ca și prin aceasta să fie lăudat și preamarit numele Domnului în veci. Amen!

Raportor.

Iar când „secerisul pământului va fi copăt“ (Apocalips 14, 15), „Domnul secerisului va trimite îndată slugile sale să strângă roadele“ (Mateiu 21, 34), zicându-le: „alegeți neghina și o aruncați în foc, iar grâul îl strângă în hambarul Meu“ (Mateiu 13, 30).

Arătarea cerească din insula Creta: iată chipul ei.

In numărul 25, am scris despre arătarea cerească din insula Creta. Într-un loc de acolo, în zorii mai multor dimineați s'a ivit pe cer chipul unei oști cerești pe cari au văzut-o toti oamenii din partea locului. Spuneam, că o foaie din Atena — capitala Greciei — a scris despre această arătare, dând și chipul ei. Și mai spuneam că vom da și noi amânuțe, după ce le vom primi dela frații ostași din București, de unde ni s'a trimis această veste.

Acum amânuțele ne-au sosit și le dăm aici la foaie. Fratele ostaș I. G. Oprisan ne-a trimis un rezumat al articoului publicat în ziarul »Acropole« din Atena și împreună cu acest rezumat ne-a trimis și chipurile din foaie, pe cari le dăm mai jos. Articolul e acesta:

Rezumat

din ziarul „Acropolis“ Nr. 481
din 1 Iulie 1930.

Pe la sfârșitul lui Mai, câteva zile la rând, înainte de răsăritul soarelui, apăru o oaste

cerească deasupra insulei Creta și anume deasupra orășelului Sphochia, pe malul mării, unde e Mănăstirea sf. Haralambie.

Această armată (a cărei chip se vede aici) are săbii și coase de flacără. Pe chivârte au crucea. Numărul ostașilor e nesfârșit. Apare în văzul tuturor țăraniilor și corăbierilor străini.

Oameni de știință au venit la fața locului (englezi) dar nu pot explica fenomenul.

Localnicii spun că e un semn ceresc. Unii spun că sunt suflarele celor câteva sute de oameni măcelăriți în această parte a insulei, de către Turci, acum 113 ani.

Apariția acestei oști cerești e numai înainte de răsăritul soarelui, când se crapă de ziua. E vizibilă numai pe porțiunea dintre Mănăstirea sf. Haralambie, sf. Ana până la marginea mării.

Dăm mai jos chipul acestei arătări cerești. Dedesuprul chipurilor, e textul grecesc din foaie, tradus și pe românește. În chipul prim se

vede arătarea generală a oștirei, iar în chipul al doilea se văd chipul unor ostași. Arătarea a fost prinsă în chip de niște pictori, desenatori, cari au fost și ei la fața locului.

Raportul spune că învățății n'au putut »explica fenomenul«. Desigur că nu. Explicarea lui, aparține credinței. Arătarea din insula Creta este și ea un semn din multele semne și arătări cerești din vremurile noastre. Ne spune și această arătare, că cerul de sus, vrea ceva cu noi.

În numărul 25 spuneam că arătarea din insula Creta poate e un semn că »secerișul pământului este copț« (Apocalips 14, 15) și s'apropie sosirea »celui ce judecă« și va judeca pământul (Apoc. 19, 11—20).

S'au poate arătarea din insula Creta înseamnă prevestirea unor urgii nove și războiye nove. Arătarea aceasta vine tocmai în timpul când parcă sub ochii noștri se plină profetia Mântuitorului »și vor fi semne în soare, în lună și în stele și pe pământ va fi strâmtoreare între neamuri... oamenii își vor da sufletul de groază, în aşteptarea celor ce vor să vie în lume, căci puterile cerurilor se vor clăti« (Luca 21, 25, 26)... că va fi în zilele acelea un năcaz așa de mare cum n'a mai fost dela începutul

lumii până azi și cum nu va fi vreodată« (Marcu 13, 12, 19).

Arătarea din insula Creta s'a ivit tocmai în timpul când diplomații spun că dela 1914 înceoace niciodată n'a fost mai mare primejdia de nouă războiye ca acum.

Arătările din zilele noastre sunt o trămbiță cerească ce strigă: »vai, vai, de locuitorii pământului că trecură două nenorociri și vin altele peste ei« (Apoc. cap 8—11). Ochii lui erau ca para focului și din gura lui eșia sabie de foc ca să loviască neamurile (Apocalips 1, 19).

Arătările din zilele noastre sunt glasul celui ce strigă în pustie: »pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția cerurilor«.

Arătările cerești sunt strigare ce răsună în noapte din pilda celor 10 fecioare »iată, vine mirele...«

Ferică de cei ce se vor afla pri-veghind (Matei 2, 24, 36) și luptând pentru mântuirea sufletului lor.

În legătură cu arătarea din insula Creta, ţin să spun că în Biblie se mai află o astfel de arătare de oști cerești și oamenii se întrebau atunci »oare de bine ne va fi arătarea aceasta« (ea a fost însă prevestirea unor mari nenorociri) — despre aceasta vom scrie într'un alt număr.

„Ο φασιστώδης στρατός φωνεύει προχωρών ένας θεός μπό την μονή του 'Αγίου Χαραλάμπους πρός τὸ Φραγκοκάστελλον, ὃπου ἔξαφανίζεται πλησίον τῆς Θαλάσσης

Infricoșătoarea oștire înaintând bărbătește dinspre mănăstirea sf. Haralambie spre castelul Franco, unde dispare aproape de mare.

Οι «Δροσουλίται», διπλοί φαίνονται κατά τὰς διφηγήσεις τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων τὰ πρόσωπά των εἰς τὴν διλόκοτον διπλασίαν τῆς Κερῆς

Ostașii, cum se văd ei, după însemnările celor ce au văzut cu ochii lor extraordinara arătare din insula Creta.

Dragi ostași să priveghiați.

Dragi ostași să priveghiați
Ne 'neetat să vă rugați
Căci satan ne urmărește
Și grozav ne ispitește.

Nu e zi și nu e ceas
Chiar la fiecare pas
Mrejile ne sunt întinse
Cu înșelăciuni aprinse.

Cu ispite fel de fel
El umblă ca un mișel
Vrând pe toți să ne smintească,
Cu minciuna diavolească.

El s'a supărat pe noi
Căci i-am declarat război
Și-acum ca un leu răcnește
Se sbate, se svârcolește.

Ar vrea să mai facă haz
După atâtă necaz,
Și câte planuri nu face
Ca să poată să ne-atace.

Ar vrea ca prin vicleșug
Să ne 'nhame iar la jug
Însă cât vom sta acasă
Domnul pe noi nu ne lasă.

Deci atunci când îl simțim
Dragi ostași toți, să fugim
Și în fuga noastră mare
Să-i răspundem cu glas tare:

Hei! satan ne-am săturat
De roșcovii ce ne-ai dat
Nu te credem. Nu se poate
Căci ne înșelăm de moarte.

Ioan Tudusciuc, învățător, ostaș al Domnului Brăhășoaia—Vaslui.

INVITARE.

Duminecă în ziua de 20 Iulie în ziua serbarei Sf. Proroc Ilie se va sluji în biserică din Capu Codrului — Bucovina, o liturgie în sobor în frunte cu Părintele Insp. misionar Dr. Orest Tarangul. După săvârșirea sfintei Liturghii va avea loc sfintirea

steagului, »Oastei Domnului« a grupului de ostași din Capu Codrului. La această serbare bisericească sunt invitați a lua parte toți ostașii Domnului din jud. Câmpulung și împrejurimi precum și toți bunii creștini cari doresc binele și înaintarea sfintei noastre biserici.

Raport No. 8 și 9, Oastea Domnului, jud. Tecuci

la hramul unei mănăstiri — alcoholul face bătaie cu cuțitele.

Oastea din județul Tecuci face multe izbânci sub conducerea prea iubitului nostru luptător, fratele Fr. P. Corodeanu, avocat.

Cu prilejul cercului pastoral ținut în com. Cosmești, fratele Corodeanu a ținut o admirabilă predică despre apa cea vie. Tot în aceeași zi a predicat și la cercul pastoral ținut în orașul Tecuci, sămânța aruncată de acest neobosit sămânțor, roadă bogată va da la vremea sa.

În praznicul sf. Treimi — 9 Iunie — iubitul nostru luptător împreună cu mai mulți ostași s'a dus la hramul sf. Mănăstiri din comuna Buciumeni. Ca în toți anii, se strânsese aici lume multă, dar cei mai mulți veniseră cu nelipsitele demigene de vin, spre marea bucurie a diavolului. În praznicul Duhului Sfânt, veniseră tocmai înarmați cu duhul diabolului: alcoholul.

Fratele Corodeanu era pregătit pentru o luptă contra acestei datini urâte și îndată după sf. Liturgie a luat cuvântul. Dar diavolul a început și el a se arăta. Când s'a început predica a început a îndemna pe cei din ograda bisericii să facă zgromot să nu se audă cuvântul lui Dumnezeu. Dar credința a biruit. Glasul de tunet al iubilului nostru luptător a făcut liniste și a

tăiat din greu în diavoleștile datini ce s'au încubat pe la hramurile Mănăstirilor.

Diavolul nu s'a lăsat însă, ci a cules și el rodul ascultării de el, amestecându-se între cățiva însă cari amețești de alcool s'au luat la bătaie săndu-se cu cuțitele, ceeace a făcut ca jandarmii să înhațe pe vinovați și să-i ducă la post. Scăparea noastră nu poate fi decât înrolându-ne în Oastea Domnului, spre a lupta cu armele Domnului pentru a birui pe diavol gonindu-l și dela hramurile Sf. Mănăstiri, la care el se înarmează cu băutură spre a ține că mai multe suflete în robie.

Secretariatul Oastei.

In numărul viitor urmează raportul despre măreța serbare din parohia Grivița.

INVITARE.

Ostașii Domnului din Lugoj învăță pe toți frații lor din comunele din jur ca să-i însoțească la pelerinajul celor vor face în ziua de 20 Iulie, (Sf. Proroc Ilie) la Mănăstirea Mironului și izvorul Miron.

Plecarea va fi din Lugoj în 19 Iulie dimineață după utrenie.

Din învățările sf. Ioan Gură de aur.

Ce neprețuite comori sufletești sunt în scrierile sf. Ioan Gură de aur și ceilalți sf. Părinți ai bisericii. Spicuim mai jos câteva pilde frumoase:

Hățurile, vizitul și calul.

Deci, nu arunca vina păcatelor tale asupra trupului.

Dacă noi am voi, apoi trupul nostru ne-ar fi un frâu minunat, stăpânind salurile sufletului, împiedecând lipsa de minte, împiedecând și trufia cea proastă, și slujindu-ne nouă în cele mai mărețe fapte.

Deci, nu-mi spune de cei smintiți, fiindcă vedem și pe mulți dintre cai căzând în prăpastie, după ce au aruncat pe vizitul împreună cu hățurile, — însă noi nu învinovățim hățurile, căci nu ele au făcut aceasta, ci vizitul care nu le-a ținut bine, acela este de vină, și el a prăpădit totul.

Tot așa deci, să judeci și în cazul de față. Dacă vezi un Tânăr viețuind în săracie și făcând mii de reale, să nu-i învinovățești trupul, ci pe vizitul care îl tărăște în rele, voiu să zic cugetul lui. După cum hățurile nu procură vizitului nici un rău prin ele însăși, ci numai vizitul este cauza tuturor relelor, dacă nu le ține bine în mâni, și el numai este pădepsit, tot așa e și aici.

Deci, nimeni să nu învinovățească hățurile, ci pe sine singur și intențunea lui cea stricată. Căci și judecata noastră ne este ca un vizit, hățurile sunt trupurile noastre care unesc caii cu vizitul. Dacă acestea sunt ținute bine, nimic rău nu vei pătими, iară de cumva le vei lăsa

slobode, apoi totul ai perdu. Să ne cuminăm, deci, și să nu mai învinovățim trupul, ci cugetele noastre cele rele.

Căci a învinovățit trupul, pe Dumnezeu, pe aproapele și pe toți, și pe toate afară de intențunea noastră cea stricată, aceasta este lucru diabolic, ca astfel negăsind cauza adevărată, să nu căutăm a ne izbăvi de rădăcina relelor.

Însă voi cunoșcând înșelăciunea necuratului, întoarceți asupra lui toată mânia voastră, și punând pe vizitul ca să păzască caii cei nărvăvași să ajințe ochiul cugetului vostru către Dumnezeu.

Cel cu pomana de un milion

Groaznicul sfârșit al unui zgârcit — ce poate face zgârcenia.

In numărul 25 al foii »Lumina Satelor« am scris despre un bogătan la moartea cărui s'a făcut — la Vama, în Bucovina — o îngropăciune ce a costat peste 1 milion.

Un cetitor de al nostru, de prin partea locului, ne-a trimis câteva amănunte interesante în legătură cu această faimoasă îngropăciune.

Cel cu faimoasa îngropăciune, era un mare capitalist din Piatra-Neamț. Dispunea de o avere de peste un miliard. Era însă un mare zgârcit. I se dusese faima. Pe la colecte și pe unde se cerea banul milosteniei, el era totdeauna la coadă. Unde cel mai sărac dădea 100 Lei, el dădea 20 Lei.

Cu prilegiul impunerilor de dare, înțelegând că a fost impus cu o dare de 1 milion, după averea sa de miliarde — treaba asta la măhnit așa de rău că a ieșit în curte și s'a aruncat în fântână, făcându-și moarte. A lăsat un biletel pe care era scris: »căutați-mă în fântână!«.

I s'a făcut o îngropăciune pompoasă cu toate că ar fi trebuit îngropat ca un sinucigaș.

lată ce poate face zgârcenia. Iată ce poate face diavolul cu patima lăcomiei de bani și averi. Mai bucuros și-a făcut moarte decât să rupă din avere sa ceeace i se cunvenea statului. Oare ce va da acum în schimb pentru sufletul său??

Rapoarte din fronturile Oastei Domnului.

La Oporelul-Olt.

In com. Oporelul-Olt, unde lucrează preaibul nostru luptător, părintele N. Rădulescu, cu ocazia cercului preotesc a fost o frumoasă serbare a Oastei Domnului.

La Liturghie a cântat corul ostașilor sub conducerea cantorului ostaș Constantin Radu. Predica a rostit-o preotul Ioan Runceanu din Curtisoara, vorbind despre viața creștină. După amiază a fost adunarea ostașilor la școală primă. S'au cântat multe cântări ale Oastei. Vorbitori preoți au arătat roadele minunate pe care le dă Oastea Domnului.

Seara ostașii s'au ostenit iară până la biserică pentru a mulțumi lui Dumnezeu, pentru toate bucuriile ce au dat lor.

Din Vama—Câmpulung.

Fratele ostaș Toader Măgurean din com. Vama jud. Câmpulung ne trimite înștiințare despre cum lucrează Oastea Domnului de acolo. În frunte cu părintele Văcărean țin adunări duhovnicești.

Frumos au petrecut în ziua de Rusalii, când au venit și ostași din imprejurimi.

Din Agriș—Arad.

Oastea din com. Agriș—Arad, a avut o întâlnire plină de bucurie sufletească cu frații ostași din Tauți, cercetându-i. Părintele locului a ținut o predică mișcătoare de a lăcrimat toată lumea. Au vorbit și ostași din Agriș: Ioan Oprean, Nic. Dămăcuș și Iosif Filipaș.

Tatăl nostru.^{*)}

Tatăl nostru cel cereș
Carele'n cer locuești
Tatăl nostru Dumnezeu
Sfânt este numele Tău.

Vină 'mpărăția Ta
Facăți-se voia Ta
Fie Doamne voia Ta
De acum și pururea.

Cum în cer și pe pământ
Dumnezeul nost cel sfânt
Pânea noastră cea de zi
Dăne-o nouă astă zi.

Ne iartă datoria
Pre cum și noi altuia
Și ne iartă păcatul
Pre cum și noi la altul.

Tine-ne sub mâna Ta
Scapă-ne de Satana
Tine-ne sub scutul Tău
Și ne scapă de cel rău.

Luminează sufletul
Că-i mare 'ntunerecul
Luminează inima
Că-i mare 'ntunecimea.

Slavă 'n cer și pe pământ
Slavă Tatălui cel sfânt
Slavă 'n sus și slavă 'n jos
Slavă lui Isus Hristos.

Slavă 'n cer și pe pământ
Slavă și Duhului Sfânt
Fiii Tăi Doamne să fim
În veii vecilor amin!

^{*) Această rugăciune-cântare, a fost adusă de fratele ostaș Iulius Igna, dela frații ostași din Bănat. E o cântare foarte frumoasă făcută de sufletul credincios al poporului nostru. Cântarea e notată de elevul de școală normală, Alex. Morar.}

Slavă Tie Domnul meu!

Slavă Tie Domnul meu
C'am scăpat din lanțul greu,
Tu Doamne m'ai liberat
Din robie și păcat.

Slavă Tie bun Păstor
Scumpul meu Mântuitor,
Pentru mine Te-ai jertfit
Chinuri grele-ai suferit.

Pentru darul Tău cel sfânt
Nu știu Doamne cum să-Ti cânt,

Nu știu cum să Te slăvesc
Cum oare să-Ti mulțumesc;

Deschide dar gura mea
Numai spre lauda Ta,
Și eu căt voi mai trăi
Neîncetat Te voi slăvi.

Luminează-mi gândul meu
Spre slava numelui Tău,
Și să pot cânta oricând:
Slavă Tie Miel prea bland.

Ioan Tudusciuc, învățător, ostaș al Domnului Brăhășoaia—Vaslui.

Raport No.25, Oastea Domnului, București.

Oastea Domnului cercetează pe deținuții de la Văcărești.

Ziua marilor Apostoli Sf. Petru și Pavel a fost, pentru »Oastea« noastră, deschizătoarea unui nou drum întră mărturisirea Domnului și Mântuitorului nostru.

De mult ne îndemnă sufletul să punem ostenele noastre și pentru cercetarea celor din temniță. Și iată că Domnul ne-a ajutat să eșim pe acest ogor.

Obținând autorizație verbală, ne-am dus la ceasurile 4½ la Închisoarea Văcărești. Domnul Director al Închisorii, împreună cu dl Director al Îndrumărilor din direcția generală a Închisorilor și cu Părintele confesor ne-au primit cu mare bucurie.

Deținuții ne așteau în largă și frumoasa biserică dela Văcărești. Ghipuri de ceară, chipuri pe care e intipărită suferința omenească, ne priveau cu suflet însetat.

Programul a fost alcătuit astfel: Cinci cântece (corul Oastei Domnului), trei cântece (corul deținuților), predica fratelui Oprisan și cuvântul fratelui Lascarov-Moldovan.

Se cântă întâi de frații ostași »Cu noi este Dumnezeu«, după care urmează un imn cântat de corul deținuților. Apoi Părintele Bejenaru, confesorul Închisoarei, prezintă ascultătorilor pe aceia cari au venit să aducă, la Închisoare, cuvânt de măngătere.

Fratele Oprisan mulțumește Direcției Închisorii Văcărești pentru dragostea cu care ne-a îngăduit să venim aci.

Cuvântatorul mânecă de la textul din Evanghelia lui Mateiu Cap. 25, 31—45: »Am fost în temniță și ați venit pe la Mine«.

Dăm în rezumat vorbirea aceasta potrivită pentru sufletul celor cărora se adresa.

După nimic nu jinduște mai mult un dejinet, văzându-ne pe noi, decât după darul de a fi slabod. Ori slobozenia aceasta este o aparență. Numai »adevărul vă va face slobozit« (Ioan 8, 32). Libertate este numai în Isus (El e »adevărul«). Libertatea din lume este falșă, neadevărată. Întră deținuți și așa zișii oameni slobozii nu este nici o deosebire din punct de vedere a lui Dumnezeu. Unii stau ca pasarea în colivie. Alii stau ca pasarea priponită de picior. Căci oamenii ce se plimbă slobozii sunt mai încătușați de lanțurile păcatelor și fărădelegilor. Și atunci ce mi-ții priponul? Ce ții-funia de mătase cu care voia să fie spânzurat cutare lord englez, osândit la moarte, numai ca să nu fie spânzurat ca osândii ceilalți cu funia de cânepă?

Libertatea râvnită de deținuți seamănă cu libertatea peștilor din apa Iordanului de a merge în Mare Moartă! A merge în contra apei, în susul ei, este a rămâne în adevărata slobozenie. Și cineva poate foarte bine fi slabod în Închisoare. Căci slobozenia este un sufletului!

Oamenii liberi (înțelesul lumii) sunt călcători ai poruncilor lui Dumnezeu. Și râsvrătiți. De aceia Dumnezeu îi pune a-desea în situația școlarului care nu și-a învățat lecția: le răpește libertatea pe care o nescotesc!

»Fericie de omul pe care-l ceartă Dumnezeu«, zice Scriptura! Cine înțelege această

certare nu poate de căt s'o binecuvinteze. Ea este calea către *adevărată libertate*: calea către Hristos, către Mântuire.

Este o mare favoare, bine înțeles pentru deținuții cari cred cu adevarat, de a și că aceași suferință de temniță au cunoscut Sf. Apostoli Petru și Pavel și aproape toți martirii creștinismului. Cine va ceta în Faptele Apostolilor (20, 29) se va putea încredință că un om cu butucii în picioare poate fi *fericit* în Hristos! Poate fi izbăvit de ingerul lui Dumnezeu (Fapt. Ap. 12, 7–11) dându-i în locul falsei libertăți acea pace sufletească a sfintilor și acea mânătire deplină (Fapt. Ap. 16, 30–31) după care se cutremură temnița din temeliile ei.

Dar cea mai mare favoare pentru un deținut e să stie că Acela care le vorbește de adevarata libertate, prin Evanghelie, a fost El însuși judecat de oameni, osândit, *pus la temniță de obște și Care a plătit pentru toți*, cu zapisul de pe Golgota, fără de lege!

Calea către El e *calea pocăinței*. Calea lacrimilor sincere pentru un trecut de pierzanie! O lacrimă, ca a femeii păcătoase din Evanghelie, e scara pe care urcă și coboară în sufletul omenesc.

Fratele Oprisan a adus câteva pilde puternice despre *sufletul ales* al deținuților, fapt care îi pune pe ei, față de Hristos, înaintea multor *oameni slobozi*.

Cuvântatorul a făcut o caldă mărturisire a Mântuitorului chemând la Domnul iubirii pe toți cei trădiți și amărăti.

Secretariatul Oastei.

Rapoarte din fronturile Oastei Domnului

La Brad.

Cucernice Părinte! Iată întrunindu-ne ostașii din Brad și imprejurime în număr destul de frumos ne-am dus la sfânta biserică și ne-am rugat atot puternicului Dumnezeu ca să lumineze că la mai mulți mintea ca să deschidă ușa inimiei lor să-l poată afla pe Mântuitorul nostru Isus Hristos și ne-am dus după terminarea sfintei slujbe la mine și am luat masa și după acea ne-am petrecut tot timpul în cetiri și cântări religioasă la care au luat parte mult popor până la ora 7 seara, atunci am petrecut pe ostași până la gară cântând cântări religioase la care au răspuns oamenii, zicând că n-au văzut încă aşa frumos lucru.

Azarea Gulea, ostaș al Domnului, Brad.

La Cerna-Cincis—Hunedoara.

Subsemnatul, în Lunia Sfintelor Rusali am cercetat pe frații din Cincis și Cerna și i-am aflat în plină creștere și înaintare duhovnicească.

Frații din Cerna și Cincis sunt fericiți având în mijlocul lor pe dl inv. dir. din comuna Baia lui Crai, dl Gh. Enescu un neînfrânt luptător în Oastea Domnului, care nu crătușă nici o ostereală ci merge în sărbători și îi învață pe frați cântările Oastei.

Am fost adânc pătruns de învățărurile sfintei ce le-am auzit de la fratele Ioan Enea din Muscel care se nimerise a fi la frații din Cerna în ziua aceia și l-am rugat cu mare plăcere să-mi facă fericirea de a veni și în comuna mea, și mi-a și împlinit dorința, venind în prima Dumineacă după Rusali împreună cu mai mulți frați din Cerna, Cincis și Tâmpa.

După liturghie a vorbit foarte mișcător Părintele Ioan Truca, parohul comunei Batiz, dându-ne și îndemnul de a duce înainte lupta în contra păcatelor.

Foarte mișcător de susflete a vorbit fratele Ioan Enea. A vorbit cu atâtă Duh fratele Enea că părea că intradecăr unul dintre primii creștini ar vorbi. Însuși d-nul Părinte Truca a luat a doua oară firul vorbirei și a făcut să înțeleagă poporul că Duhul Domnului vorbește și astăzi prin oameni fără pregătire în școlile cele mai finale.

După masă, s'a deschis programul petrecerii noastre creștinești: predici, tâlmăciri din Biblie, poezii. Cea mai frumoasă

podoabă a petreceri noastre erau cântările ce le cântau de o parte frații din Cerna și Cincis, iar de altă parte frații din Tâmpa. La ora 4 am participat cu toți la sfânta vecernie, iar fratele N. Tirlea din Cincis a făcut rugăciunea de încheiere și ne-am despărțit plini de fericire în sufletul nostru.

Muntean Gheorghe, ostaș în Oastea Domnului în Batiz.

Cu ocazia acestei serbări s'au mai scris în Oaste: Negoiște Adam din Petreni. Danci Iosif și soția Victoria și Rezi Mărconi din Batiz, Emilia Morari măritată Basa din Tâmpa.

La Seliștea de sus—Maramureș.

Fratele ostaș Ioan Timiș I. Nistor ne scrie despre frumoasa adunare a ostașilor din acea comună cu ocazia sfintirii cruciulitelor. Adunarea s'a întinut la iubitul frate ostaș Rod Stefan. S'au făcut rugăciuni de preamărire a lui Dumnezeu.

Ostașii din Seliștea au mers și la o adunare din Bascoielul mic. Au mai venit și frați din com. Botiza, Iendu și Romuli. S'au petrecut cu toții în rugăciuni și cântări duhovnicești.

La Cărbunești—Prahova.

In comuna Cărbunești la dorița a căi-va săteni de a intra în Oastea Domnului, s'a întinut în ziua de 9 Iunie o întrunire la care au fost trimiși din partea Părintelui Vasilescu din Slon doi ostași pentru a lămuri pe cei dornici de Cuvântul lui Dumnezeu, asupra rosturilor Oastei Domnului.

Intrunirea a avut loc la oarele 1 după masă în sala școalei: Au luat parte preotul locului Ioan D. Mihaiu, Dl Maior Invalid Leonida St. Fulgeanu și un mare număr de săteni, au vorbit celor prezenți Părintele I. D. Mihai după care a luat cuvântul ostașul Petre Costianu din Slon, arătând celor prezenți ce înseamnă a fi ostaș al Domnului.

Cuvântarea rostită de acest ostaș a mișcat adânc susfetele celor prezenți.

Dl. Maior Fulgeanu a cunoscut multe pilde din carteza oastei Domnului, cari au stors lacrimi din ochii mai multor femei ai căror bărbați își petrec timpul în beție pe la cărciume.

S'au cântat mai multe cântări religioase. Mulțumim și din acest loc Părintelui Vasilescu care cu atâtă răvnă muncește în ororul Domnului: și rugăm pe Dzeu să incununeze cu succes munca Sf. Sale.

Ostașii au cântat apoi »Câmara Ta Mântuitorule« și »Doamne Isuse Hristoase« iar corul deținuților un minunat heruvic.

Fratele Lascarov-Moldovanu, biruit de emoția iubirii pentru suferința omenească, tâlmăcște frumos înțelesul cuvântului »frații« cu care ne adresăm deținuților. Nicăieri nu-și au mai mult înțeles de căt aici unde ne trimite Mântuitorul ca să-L cercetăm pe El însuși în temniță. Apoi citește o mișcătoare bucată, din carteza sa: »Un tăciune și un cărbune«, intitulată *Prietenu cel bun*. Adică Mântuitorul, singurul care nu ne părăsește.

Ochii tuturor sunt plini de lacrime. Corul nostru cântă »Venită, Venită«.

Fratele Oprisan prezintă Direcției Închisoarei un mânunchi de 50 de cărți zditoare de suflet.

Părintele Bejenariu mulțumește Oastei și ne cheamă stăruitor pe acest ogor de lucru.

La eșire »Oastea« a vizitat atelierul de țesătorie de covoare (100 de războaie). Ne-am bucurat să văzând ce minunate covoare țes deținuții (bărbați numai). Foarte interesante și atelierele de ceramică și atelierul tipografic. Deținuții ies cu un meșteug rentabil ca să și poată câștiga pâine.

Adunările regulate la biserică și revista de moralizare a deținuților sunt semne că atât fizicește cât și sufletește timpul se folosește bine în închisoare.

Secretariatul Oastei.

Lăudați pe Dumnezeu.

Priviți la păsările
Ce dulce ciripesc!
Gândiți-vă la ele
Pe cine preamăresc?

Priviți la fluturași
Priviți pe gândacei,
Priviți grierășii
Un cântec au și ei.

Și iarbă din câmpie
Și frunza pomilor
O dulce armonie
Au în freamuțul lor.

Pe cine credeți oare?
Pe cine îl slăvesc?
Cui due a lor cântare?
Pe cine preamăresc?

Pe cel Atot-Puternic
Pe Bunul Dumnezeu

Se 'nchină toți cucernic
Și 'L laudă mereu.

Dar tu creștine dragă
Pe cine îl slăvești?
In lumea astă largă
Pe cine preamărești?

Ai lăudat vre'odată
Pe Bunul Creator?
Căci este-al nostru Tată
Și scump Stăpânitor?

Pe Dumnezeu creștine
Pe Dânsul să-l slăvim
Căci lui I se cuvine
Mereu să-I mulțumim.

Puternice Părinte
La Tine mă gândesc
Învață-mă Prea Sfinte
Să-ți cânt și să-Ti slăjesc.

Ioan Tudusciuc, învățător, ostaș al Domnului. Brașova—Vaslui.

Când preotul bate la ușa sufletului.

In comuna Ciuchici (jud. Caraș)

în noaptea de 7 spre 8 Iunie, un incendiu a distrus în întregime gospodăria locuitorului Ion Drăgoi 209 cauzându-i o pagubă de cel puțin 250.000 Lei. Năpăstuitul a rămas pe drumuri cu familie — chiar și fără haine — cu o mamă văduvă, nevastă, și două fetițe mici. Până aci nimic deosebit. Dar încă în ziua întâi de Rusali preotul locului, după ce vorbește creștinilor în biserică despre adevarata faptă a milei trupești, cu sprijinul și colaborarea primarului, învățătorului și notarului cercual înghebează un comitet de ajutorare a năpăstuitului.

Trei zile d'arândul în aspect mișcător, s'a văzut preotul Traian Simu, alături de inimosul primar Pavel Nădășanu și Tânărul învățător Gheorghe Restianu bătând la ușa fiecărui locuitor pentru cel incendiat.

Rezultatul colectei, care în actuala criză materială, când țărani e atât de sărac în bani cum n'a mai fost a ajuns la suma de peste 50 mii Lei, dovedește că credința este vie și aducătoare de roade acolo unde preotul bate la ușa sufletului păstorilor săi.

Unde Hristos trăiește în preoții Săi, trăiește și în turma Sa.

Ioan Sălup, cantor bisericesc.

Cum lucrează sectarii.

Dle Părinte! puneți la foaie o întoarcere a unei creștine cu numele Măriuța Codrian dela secta Sâmbătarilor din Șepreuș care a fost cu sectarii 10 ani și acum murind bărbatul ei, de frica căruia s'a făcut Sâmbătarită, care a zis că dacă nu trece cu el o omoară. Acum iarăș s'a întors la sfânta mamă Biserică primind sfintele Taine. Astăi credința sectară cu forță să fie rătăcit, rău mai înțeleg ei Scripturile.

Puneți la foaie spre îndreptarea altora.

Pârvu Ioan, ostaș al Domnului. Șepreuș—Arad.

Ce poate face un preot cu Oastea Domnului.

Prea Cucernice Părinte Trifa! »Oastea Domnului« de aci — sub conducerea slabelor mele puteri — a înținut până acum 20 de »sezători« în cari s'a rostit tot atâta cuvântă pentru lămurirea Sf. Scripturii, cu aplicație la viață. Am învățat să cântăm 5–6 imne religioase. Rezultatul — pe scurt — este acesta: 19 suflete s'au înscrise în »Oastea Domnului« — după cum vedeați în scrierea alăturată ce v'lo trimitem, 20–30 e pe cale de a se înscrise.

La sf. Liturghie (ostașii știu să dea răspunsurile și la sf. liturghie) — de-unde până acum participă un număr foarte mic de credincioși acum biserică este plină. Și minune: parohienii cari treceau de »bețivii comunei« și cari nu veniseră la Biserica

ani de zile acum vin regulat atât la sf. Liturghie cât și la sezoane după masă și au părăsit cu totul drumul crășmei.

O! Doamne! și ce înseamnă »neacuzările« ce mi s'au făcut față de bucuria ce o simte sufletul meu în față acestor rezultate?

Prea Cucernice Părinte Trifa, luăți act de aceasta: In comuna Bâtrâni aveți un adept în persoana subsemnatului care s'a devotat cu totul mișcării sf. voastre »Oastea Domnului« și cari va lupta în această mișcare cu ori ce sacrificiu!

Dumnezeu să ne ajute!

Preot Gh. I. Mihaiu
Com. Bâtrâni Prahova

Din cauza grevei.

Din cauza grevei tipografilor din Ardeal, foaia aceasta n'a putut eșa în săptămâna trecută. Cerem iertare ceteritorilor noștri pentru această smenteală ce s'a întâmplat peste voința noastră.

Greva luând sfârșit, foaia va ieși mai departe regulat.

In Oaste au mai intrat:

Maria și Ioan Panaite și copii lor: Catinca, Ileana și Ioan, satul Topile, jud. Baia.

Braul Dimitrie, Mițlia Pavel, Ana Arădan, Măriuța Vidican, Măriuța Toagher, Ravecu Bolog, Sara Brinda, comuna Ineu, jud. Arad.

Ion Cojoc cu soția și copii: Anica, Dumitrița, Maria, Ileana, Gheorghe, Costică, și Silvia, din com. Vaduri, jud. Neamț.

Faur Loghin, com. Brad, jud. Huned.